

ULYSSES

Hindi nobela o epiko ang magsasalaysay
sa pagbabalik ng tubig sa bungad,
sa pinto ng aming pangangamba.
Sa halip, awit ng hanging nangangalampag
sa aming tahanan dahil hindi madirinig
kung paanong dumarating ang baha
pagkalipas ng mahigit sa isang dekada.
Lahat ng nakalimot, malulunod
sa pasalubong kahit hindi ka sasalubungin.
Ngunit hindi ito ang Ithaca,
at wala rito si Penelope. Tanging si Marikit
ang maaabutang naghihintay kahit hindi pa napapaanod,
kasama ng ilog ang alaala ng magdamag niyang pagkababad.
Wala dati roon sa kaniyang dibdib and bulaklak—marka
ng dating mantsang lalampasan ng panunumbalik
ng tubig. Sa ibang lupalop at panahon,
nakatanghod pa rin ang asawang abang
ang ginawang libangan habang inililigaw ka
ng daigdig pagkalipas ng digmaan.
At digmaan pa rin ang aabutan dito.
Libo ang itinumba sa kalsadang
dinaan mo makarating lang
mulí rito. Matatakpan ang pruweba
ng dalang putik bago muling tangayin. Kasabay mo,
mawawala nang tuluyan kapag tuyo na't nagbalik
sa alikabok. Kung hindi ka makakauwi,
walang-ibang uuwi sa kanilang tahanan.